

Трайко Симеоновъ.

ЕСЕНЬ.

Тъжно въ гората, —
Капаят листата,
Билки унило
Свѣли челата.

Вѣе долияка
Листи отроня,
Лудо ги мята —
Лудо подгоня.

Вредомъ полята
Глухо нѣмѣятъ,
Нѣма вече птички
Сладко да пѣятъ.

Мина се лѣто
Есень настана,
Мраченъ и тъженъ
Гледа Балкана.

Слънце не грѣе,
Всичко тъжовно; —
Цѣли седмици
Врѣме дъждовно.

Плаче и охна —
Скрѣбно нарѣжда,
Снема прѣмѣна —
Злата одежда.

Тъжно протяга
Гранкитѣ голи,
Сѣнашъ за нѣщо
Господа моли!..